

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๕๙-๕๐๐๐
ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๖๕๕-๐๓๑๑

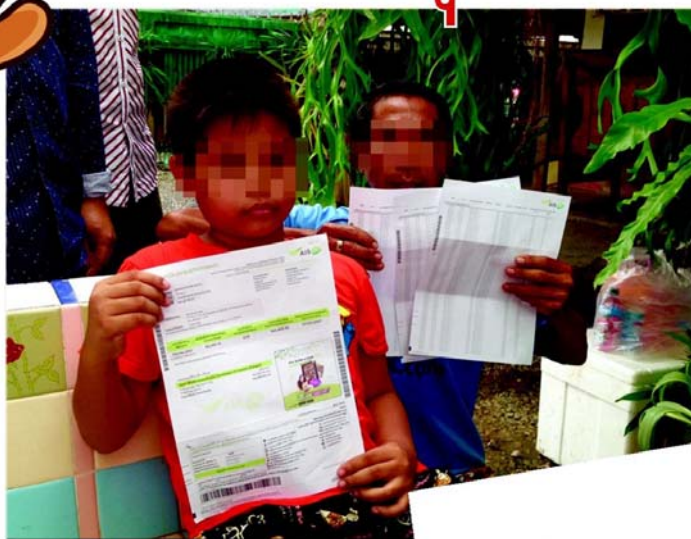
ข่าวจากหนังสือพิมพ์ข่าวสด ฉบับประจำวันที ๑ เดือนกรกฎาคม พ.ศ.๒๕๕๗ หน้า ๒๕ มูลค่าข่าว ๔๔๙,๕๙๕.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

ใบเสร็จ'แสนแพง

จิตรา คุณวิเมธา

นพ.สุริยเวช หริปาตี

อภวนกัโจน
คูกี้กรีน-แสน6
ไอเอสยกหนี
ดช.13สูญ2แสน
โผล่อีกราย คราวนี้ด.ช. 8
ขวบ เป็นหนี้ค่ามือถือ 1.6
แสนบาท เพราะเกมคูกี้กรีน
แม่เผลอลูก □ อ่านต่อหน้า14

จากข่าว "เด็กเล่นเกม" ที่กลายมาเป็น "เกมเล่น (งาน) เด็ก" จากกรณี "คูกี้กรีน" "ใบเสร็จ" ค่าใช้จ่ายที่พ่อแม่ต้องสูญเสียบ่อยไปโดยไม่รู้ตัว จากการปล่อยปละละเลยลูก หรือ "เลี้ยงลูกด้วยมือถือ" มีมูลค่าแสนแพงมากกว่าตัวเลขหลักแสนตามที่ป็นข่าว และคงไม่มีใครรอหนีให้ได้

จากเหตุการณ์ครั้งนี้สะท้อนสิ่งใด และในขณะที่เด็กก้าวตามเทคโนโลยี พ่อแม่ ผู้ปกครอง และครู ต้องรู้เท่าทันสื่อไอเทคอย่างไร

นพ.สุริยเดว ทรีปาตี

จากสถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนา

เด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัย

มหิดล มองว่ากรณีที่เกิดขึ้นคือการบอกว่าสังคมเกิดปัญหา การรู้เท่าทันสื่อซึ่งอ่อนแอมาโดยตลอด ไม่ว่าจะในระดับพ่อแม่ หรือครู

ในทางตรงข้ามกลับเปิดพื้นที่ให้เด็กเสรีมากขึ้นไป ไม่ว่าจะ เป็นปัญหาจากเกมคอมพิวเตอร์หรือเกมอินเทอร์เน็ต ทั้งหมดสะท้อน วินัยในตนเองของคนทั้งสังคม ไม่ว่าจะเด็กที่ไม่รู้จักวินัยการเล่นเกม ไม่หยุดเล่นในเวลาที่เหมาะสม ไม่รู้จักการจำกัดการใช้เงิน หยุดยั้งตนเองไม่ได้เมื่อต้องการสิ่งใด สะท้อนถึงวินัยพ่อแม่ ในการติดตามดูแลเด็กไม่ให้ตกเป็นเครื่องมือทุนนิยม ไม่สอนให้ เด็กรู้คุณค่าของเงิน ทั้งยังสะท้อนถึงวินัยของสังคมที่ไม่มีพื้นที่ เพียงพอให้เด็กทำกิจกรรม

ปัจจุบันเด็กอยู่กับเทคโนโลยีมากจนใช้ชีวิตอยู่บนความเป็นจริงน้อยลง เพราะกิจกรรมจริงๆ ในสังคม ในครอบครัว ไม่มีอะไรให้เด็กทำ เด็กจึงหันไปหาวิธีฆ่าเวลา คลายเครียดด้วยการใช้เน็ตเกม ต้องหันกลับมาถามตัวเองว่าทุกคนทำหน้าที่ของเรา ได้ดีที่สุดจริงหรือไม่

“เทคโนโลยีเป็นสิ่งที่ไม่สามารถพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม วัฒนธรรม ธรรมชาติและธรรมะได้ เพราะเทคโนโลยีเป็นแค่ตัวเสริมทักษะเพียงด้านหนึ่งเท่านั้น”

ด้าน อ.จิตรา ดุษฎีเมธา อาจารย์ด้านจิตวิทยา ปรชชาน โครงการศูนย์พัฒนาความสุขมนุษย์ มศว กล่าวว่า ในโลกทุนนิยมบริษัทต้องหาวิธีการทุกอย่างเพื่อให้ได้เงิน ในแง่ผู้ปกครอง ทุกคนรักลูก อยากให้ลูกสบาย ให้เด็กเล่นมือถือ อาจเพราะกลัวเด็กมีปมด้อยหรือดัดรัคาญ แต่สิ่งที่พลาดคือการเอาใจใส่ในการดูแลลูกให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ มีความละเอียดอ่อนลง

“เกมไม่ได้ผิด ไม่ได้มีข้อเสีย และยังให้ความ

เพลิดเพลิน แต่ผู้ใหญ่ต้องสอนการควบคุมเวลา ผู้ใหญ่ต้องเป็นแบบอย่างการมีวินัยของตัวเอง เกมในปัจจุบันสะท้อนว่าชีวิตมันง่ายไปหรือไม่ อยากได้อะไรก็ซื้อได้หมด เมื่อเด็กเล่นเกมและอยาก

ได้ที่ 1 จึงเลือกที่จะซื้อ ซึ่งไม่ได้เป็นเฉพาะ ในเกมเท่านั้น โลกปัจจุบันบางคนจ้างให้เพื่อนทำการบ้านให้ ฉะนั้นพ่อแม่จะให้อะไรแก่เด็กต้องรู้ก่อนว่ากำลังให้สิ่งใด เพราะสิ่งนั้นอาจกลายเป็นพ่อแม่รังแกฉัน”

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แม้ว่าบริษัทจะจ่าย

เงินให้ แต่เด็กต้องเรียนรู้จากความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ รับรู้ทุกอย่างไม่ได้มาได้ง่ายๆ ต้องแลกมาด้วยการทำงาน พ่อแม่เองก็ต้องเรียนรู้เช่นกัน

ขณะที่ นายเรืองศักดิ์ ปิ่นประทีป

เรืองศักดิ์ ปิ่นประทีป

กรรมการผู้จัดการมูลนิธิหนังสือเพื่อเด็ก กล่าวถึงกรณีดังกล่าวว่าพ่อแม่ให้ด้วยความไม่รู้ เด็กก็เล่นด้วยความสนุกสนาน ตึกคะนอง เพราะเด็กไม่ได้จ่ายเงินเอง เป็นการไม่รู้เท่าทันกลไกของเศรษฐกิจ

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทำให้เห็นว่าความรักอย่างเดียวมันไม่รอด พ่อแม่ต้องรู้จักกับรัก รู้ตั้งแต่ต้นทาง ถ้ารักก็ซื้อให้ ถ้ารักคือการสอน สอนให้เด็กรู้ว่าหากซื้อของในเกม จะต้องเสียเงิน และเงินนั้นนำมาซื้อขนม

ให้ลูกได้ด้วย พ่อแม่ฉลาดแต่ไม่ได้เฉลียวใจว่าสิ่งที่เราเอามาให้เด็กนั้นทำให้เด็กตกเป็นเหยื่อได้ง่าย

“สิ่งที่ให้ความรู้กับสังคมในเรื่องนี้คือพ่อแม่ต้องรู้ทันเครื่องมือที่จะให้เด็กเรามากพูดถึงเงินที่พ่อแม่ต้องจ่าย แต่สิ่งที่สำคัญกว่านั้นคือเวลาของเด็กจากการอ่านหนังสือ ทำกิจกรรม ทำให้เด็กนั้นสูญเสียเวลา สุขภาพ สังคม ความสัมพันธ์ที่ดี ในครอบครัว เด็กต้องติดอยู่ในวงที่แคบ ประเทศชาติต้องเสียเด็กคนหนึ่งที่จะเป็นคนดีในสังคมเพราะเกมเหล่านี้ดึงไปอยู่ในโลกส่วนตัว”